

Jackie Leven met Michael Cosgrave in de Slotplaats (Bakkeveen)

Twee dagen nadat ik Emmylou Harris van een grote afstand in de Oosterpoort heb zien optreden, is het tijd voor een kleine naam in een wat persoonlijkere setting. De laatste zondagavond van september is gereserveerd voor Jackie Leven (zang, gitaar) en zijn maatje Michael Cosgrave (toetsen).

Jackie Leven is een voormalige punker die lange tijd niet vies is geweest van de geestverruimende middelen. Halverwege de jaren zeventig is hij medeoprichter van de band Doll by Doll met wie hij vijf albums uitbrengt.

In 1983 wil hij alleen verder gaan in de muziek. Zijn carrière ligt echter meer dan tien jaar stil als hij in een steeg in Londen wordt overvallen en bijna wordt gewurgd. Jarenlang kan hij niet spreken en zingen. Hij verliest zijn platencontract en is lange tijd verslaafd aan de heroïne. Toch weet hij op eigen kracht weer uit dit diepe dal te klimmen en in 1994 is hij terug met een nieuw album met de toepasselijke titel "The Mysterie of Love is Greater than The Mysterie of Death." Vanaf die periode gaat het weer goed met Jackie en brengt hij met enige regelmaat mooie platen uit.

Het concert georganiseerd door een groep muzikliefhebbers, waarbij de artiest centraal staat. Muziek in een kleine gezellige ruimte voor een

beperkt aantal toeschouwers (ongeveer 75 man), genoeg comfortabele zitplaatsen voor iedereen en de boodschap is helder: tijdens de muziek niet hardop praten, gewoon achterover leunen en luisteren. Dit soort concerten mag ik graag bijwonen!

Ik vermoed dat de meeste bezoekers voor aanvang van het concert Jackie Leven niet kennen. Maar om de prijs en de gemoedelijke sfeer van de Slotplaats waar eerder prachtige luisterconcerten zijn gegeven hoeft niemand het te laten. Bovendien, wat valt er in Friesland anders op zondagavond te doen dan naar een oude Schot te kijken, zoals Jackie Leven zelf zegt als hij op het podium stapt.

De punker is een zwaarlijvige vijftiger geworden die nu liedjes speelt voor de rijpere en meer getrainde luisteraar. Het is weinig melodieuze folk en aangezien het vaak geen korte nummers zijn, is het hier en daar moeilijk om de aandacht erbij te blijven houden. Het sublieme gitaarspel en de warme soulvolle stem van Jackie Leven weten dit laatste te compenseren. Met diezelfde stem weet hij met een goede dosis Schotse humor de prachtigste verhalen te vertellen over zijn relatie met de beroemde acteur Laurence Oliver, door wie hij "green giant" wordt genoemd. Vermakelijk weet hij de stem Bob Dylan te persifleren met wie hij een treinreis naar Moskou maakt. Jackie Leven weet je als toeschouwer mee te nemen in zijn verhaal, waardoor het niet meer belangrijk is of het feitelijk waar is wat hij vertelt.

Niet alleen Jackie Leven is de ster van deze avond, ook toetsenist Michael Cosgrave mag op een warm applaus rekenen. Zijn inbreng is ware aanvulling op het geheel en maakt dat de nummers voller klinken. De heren zeggen op het eind niet aan een toegift te doen: soms is het gewoon mooi geweest, de visite belt immers aan het eind van de avond ook niet voor een tweede keer aan. Toch laten ze het niet na om het publiek na een kleine twee uur spelen, op één extra nummer te trakteren.